

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

105. Qualiter alimenta præstanda Patrono.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

Quaestio 105. Circa alterum ac praecipuum juris patronatus emolumentum, nimirum perceptionem alimentorum ab ecclesia in vergentia patroni ad inopiam, de quo statuitur c. quicumque. 16. q. 7. qualiter dicta alimenta praestanda?

Respondeo: praestanda sunt in domo propria patroni, & non in ipsa Ecclesia, Barb. juris Ecclesiast. l. 3. c. 12. n. 218. citans Rebuff. tr. de congrua port. n. 97. Surd. de aliment. tit. 4. q. 14. n. 21. Secundò: non solum pro eo, sed & uxore, filiis, familiâ Barb. ibid. Surd. loc. cit. q. 18. n. 18. Grilenzon. consil. 151 n. 25. Tertio: integra, scilicet cibus, porus, vestis, lectus, aliâque omnia, quæ sub alimentorum nomine veniunt, si suppetat ad hæc facultas Ecclesiæ. Barb. ibid. Surd. loc. cit. q. 23 n. 12. Quarto: praestando ampliora & pinguiora patrono nobili quàm ignobili. Barb. loc. cit. Surd. cit. q. 18. n. 15.

Quaestio 106. Qua conditiones requirantur & justificande sint in & à patrono, ut dicta alimenta petere, & percipere possit?

1. Respondeo sequentes: primò, dum in dubium vocatur per Ecclesiam seu ejus Rectorem erectio & dotatio, utpote ex qua debitum illud proficitur; de hoc prius, summarie tamen cognoscendum & statuendum, etsi admittantur leviores & minus concludentes probationes. Lott. l. 2. q. 5. n. 2.

2. Secundò: ut patronus descendat à fundatore, neque enim ad patronos alios, v. g. qui ex mero privilegio, vel jure purè hæreditario, similive alio titulo obtinere jus patronatus, dictus ille fructus seu jus percipiendi alimenta extenditur: ut constat ex cit. c. quicumque. Lott. n. 4. proinde dum de hoc dubitatur, descendencia hæc probanda; pro hoc autem sufficit quasi possessio alicujus juris, quòd non possit convenire alteri personæ, quàm ita descendenti, v. g. quasi possessio recipiendi quot annis in die purificationis candelam ab Ecclesia aliqua, dum constaret teneri talem Ecclesiam candelam istam offerre descendentibus à suo fundatore. Lott. cit. q. 4. n. 5. juncto n. 8. Etsi enim probatio præsumptiva resultans ex hujusmodi quasi possessione non sufficiat pro decidendo principali negotio, nisi probeatur aliud antecedens coadjuvans ipsum possessorium, & concurrat juris præsumptio illud approbans, ut ait Bald. l. 2. c. 189. n. 3. apud Lott. n. 6. sufficit tamen pro summaria illa cognitione status personæ in hoc iudicio alimentorum. Lott. ibid. juxta decif. Rotæ.

3. Tertio: ut patronus vergat ad inopiam, non quidem accipiendo de hoc nomen inopia, ut volunt gl. in cit. c. quicumque. v. ad inopiam, Azor. l. 6. c. 20. q. 3. &c. pro egestate summa & ætissimâ paupertate, seu prout inops in rigore dicitur; qui nihil opis habet, ut Jo. And. ad cit. c. nobis. h. tit. n. 16. Et egenus, qui nullius rei vel pecuniæ possessionem habet, ut Cajatus observat. l. 26. c. 3. ad differentiam pauperis, qui ita dicitur, quasi parùm habens; sed pro paupertate seu egestate simplice, ita ut patronus inspecto suo statu aliquo modo egeat, hoc est, non possit se, uxorem, filios, familiam amplius congrue statui suo sustentare. Pith. n. 37. Barb. loc. cit. n. 126. Lott. n. 24. & 25. citans Lamb. l. 3. q. 3. a. 3. Paul. de Citadin. de jure patr. p. 6. a. 4. n. 7. juxta decif. Rotæ in una Regien. Prioratus. 1. julii. 1596. Intellige, ex bonis propriis vel aliunde; puta, ex officio vel opere, quod licitè &

honestè exercere possit; Pith. loc. cit. vel ut addit Lott. n. 27. & seq. ex recurfu ad auxilium necessariorum seu amicorum, eò quòd inopia, quo verbo utitur textus, non tantum sit referenda ad opus seu divitias, sed & ad opem seu auxilium necessariorum, & hæc demum sit egestas illa, cui illuvies seu squalor inest, seu egestas summa, de qua in l. si quis à liberis. ff. de liber. agnos. citans pro hoc Bartol. ibid. n. 2. Surd. de aliment. tit. 1. q. 54. n. 16. Adeò que jam probandum tali non tantum, quòd ex bonis propriis non possit vivere secundum gradum & conditionem suam, sed etiam, quòd pro alimentis hujusmodi consequendis nullum sibi pateat juris refugium adversus alios (unde nihil ageret, qui utcumque pauper, haberet fratrem divitem, vel qui esset professus Religionem; à qua consequi possit alimenta. Lott. n. 35. juxta decif. Rotæ 454. n. 3. p. 4. recent.) & quòd industria propriâ sibi dicta alimenta comparare nequirit, vel quòd hac industria uti nequeat ob adversam valetudinem, aut simile impedimentum corporale; aut quia id repugnat honori suo; id enim absolute non posse intelligimus, quòd salvâ dignitate præstare nequimus. l. nepos. de verb. signif. Lott. num. 38. Porro, cum in arbitrio iudicis taxatio illa alimentorum posita sit. Lott. n. 32. & 39. Covar. var. resol. l. 2. c. 6. n. 8. Menoch. de arbit. casu 65. n. 9. Marefchor. var. resol. l. 2. c. 82. n. 12. Attentius is nihil considerare debet, quàm dignitatem patroni petentis alimenta, ut vel secundum ejus intentionem illa taxet, vel eundem rejiciat, ut qui ex propria industria victum sibi quaerere possit. Lott. n. 40. Quòd iudicis arbitrium rectè formari poterit ex iis, quæ fuscè Lott. à n. 41. de varia populi divisione in nobiles & plebejos; & horum in honestos & viles seu fordidos præclare disputat; ne ut Lott. n. 99. patronus hujusmodi pauper jacturam suæ dignitatis & honoris facere cogatur; quòd fiet, ubicunque de superiori aliquo gradu in inferiorem, exercendo officium aut ministerium aliquod pro quaerendo victu se indignum, dejicitur: unde etiam limitanda indefinita illa: non est indecorum exercere artem, quàm sui majores exercuerunt: ut non procedat, nisi qui rejicitur ad hujusmodi artem, sit in eodem gradu & statu, in quo erant sui majores illam exercentes; secus si sit in altiori gradu, ita ut ei sit summa verecundiæ tale exercitium. Lott. n. 101. qui etiam n. 102. ex Roland. vol. 2. cons. 54. n. 76. ait; si de exercitio alicujus artis (prout ars distinguitur ab officio) ageretur, incumberet Ecclesiæ jam onus probandi actorem callere hujusmodi artem.

4. Quarto: requiritur, ut justificet dictam inopiam seu lapsum fortunæ contigisse sibi sine sua culpa. Lott. cit. q. 5. n. 33. juxta decif. Rot. in Neapolitana alimentorum. 10. Aprilis. 1617. non est enim pium, ut inquit Covar. var. resol. l. 2. c. 16. n. 9. sed fortè impium, de rebus Ecclesiæ subvenire his, qui in paupertatem & carcerem ob propria scelera & luxum inciderunt, & ubicunque egestas obtenditur ad excusandum, non distinguitur an contigerit culpa vel sine eâ, sed ubi obtenditur ad instruendam actionem, ita ut alteri noceat, debet probari cum hac circumstantia; quòd contigerit sine culpa. Lott. cit. n. 33. citans Bald. in c. que in Ecclesiis, de constitur. n. 3. Tiraq. in l. si unquam. c. de revocat. donat. v. bona. n. 5.

5. Denique cum non teneatur Ecclesia alere patronum, nisi ex bonis superfluis, sive ex iis, quæ superpetunt ultra ea, quæ necessaria sunt ad fabricam & ministrorum sustentationem & cultum divinum: Quippe quibus ante alios ex bonis Ecclesiæ succur-